

РЕШЕНИЕ

№ 12502

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на
седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело №
20211110128573 по описа за 2021 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

14.07.2023 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На седми февруари

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова
гражданско дело номер 83235 по описа за 2017 година на СРС, 155 състав,
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗАД „.....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ”Княз Ал. Дондуков” № 59, представлявано от изпълнителните директори, против М. К. И., с ЕГН *****, от с. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 13.01.2016 г. в гр. Севлиево, на ул. „Гладстон“ пред № 24, ответникът извършил престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, като счупил стъкло и лайсни на предна дясна врата на паркиран лек автомобил „Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT, собственост на „Хелиос“ АД, като виновно причинил вреди. Срещу извършителя било образувано ДП № 28/2016 г. по описа на РУ на МВР – Севлиево, като наказателното производство срещу ответника приключило с присъда от 18.05.2016 г. по НОХД № 175/2016 г. по описа на РС - Севлиево. Също така твърди, че по отношение на лек автомобил „Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT, имало сключена застраховка „Автокаско“ при ищеца с полица № 15-0300/071/5000136 с период на покритие от 26.04.2015 г. до 25.04.2016 г. По повод на подадено уведомление при ищеца била образувана преписка по щета № 0300/16/071/500012, по която на 15.04.2016 г. ищецът изплатил обезщетение в размер на 676,94 лв. на автосервиза, извършил ремонт на лекия автомобил. С плащане на застрахователното обезщетение ищецът встъпил в правата на увреденото лице. Ищецът изпратил покана до ответника за възстановяване на платеното обезщетение в размер на 691,94 лв. с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лв., но до предявяване на иска сумата не била възстановено на ищеца. Моли съда да постанови решение, с което да осъди М. К. И. да плати на ЗАД „.....” АД сумата от 676,94 лв. - главница, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № 0300/16/071/500012, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.05.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, претендира присъждане на направените по делото разноси. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исквата молба. Моли съда да уважи предявения иск като доказан по основание и размер, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исквата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от назначения на ответника М. К. И. особен представител, с който оспорва исквата претенция като недопустима и неоснователна. Оспорва изложените в исквата молба твърдения относно извършеното от ищеца увреждане на паркиран лек автомобил. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение спрямо лек автомобил „Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT. Оспорва твърденията за извършен ремонт и заплащане на твърдяното обезщетение, както и извършването на ликвидационни разноси. Оспорва застрахователния договор като нищожен поради липса на форма и съгласие. Прави възражение за погасителна давност. Излага подробни съображения. Моли съда да прекрати производството като недопустимо, съответно да отхвърли исквата претенция като

неоснователна.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява. Не се явява и назначеният му особен представител. По делото е постъпило становище по съществото на спора от назначения на ответника особен представител.

Предявена е искова претенция с правно основание чл. 213, ал. 1 от КЗ /отм./. Направено е възражение по чл. 110 и чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представения и приет като доказателство по делото заверен препис от писмо от 19.10.2020 г. от РП – Севлиево до ищеца, се установява, че на 22.04.2016 г. срещу М. К. И. е бил внесен обвинителен акт за извършени престъпления по чл. 216, ал. 1, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК, за престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 195, ал. 1, т. 2, 3 и 4 във връзка с чл. 194, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК и престъпление по чл. 346б от НК, като по внесения обвинителен акт е образувано НОХД № 175/2016 г. по описа на РС – Севлиево.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 15-0300/071/5000136 от 21.04.2015 г. е видно, че между собственика на лек автомобил „Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка „Каско“, със срок на покритие от 26.04.2015 г. до 25.04.2016 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ЗАД „.....“ АД е била образувана преписка по щета № 0300/16/071/500012, по която е било определено застрахователно обезщетение в размер на 676,94 лв. за изплащане на собственика на лек автомобил „Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT. Видно от приетия заверен препис от платежно нареждане на 15.04.2016 г. ЗАД „.....“ АД е платило обезщетение в определения размер на „Габрово авто“ ЕООД.

От представената и приета по делото покана е видно, че на 02.09.2020 г. ищецът е поканил ответника да възстанови сумата от 676,94 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза – основно и допълнително, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT, при ремонт с нови части в размер на 563,58 лв. без ДДС и в размер на 676,30 лв. с включено ДДС.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество. Не се спори, че срещу ответника е било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 346б от НК, по което е било образувано НОХД № 175/2016 г. по описа на РС – Севлиево, както и че при ищеца е била образувана преписка по щета, по която ищецът е платил застрахователно обезщетение в размер на 676,94 лв.

Съгласно разпоредбата на чл.213, ал.1 от КЗ /отм./ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се ангажира тази отговорност следва да се докажат елементите от фактическия състав на деликта, а именно: противоправно поведение, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя на вредите и твърдените от ищеца причинени вреди.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че ищцовото дружество и собственикът на увредения автомобил са имали сключен договор за застраховка “Каско”. В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, в резултат на настъпилото ПТП, при което са нанесени щети на лек автомобил Ланд Ровер“, с рег. № EB8844AT. На основание сключения договор за застраховка “Каско” и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 676,94 лв., видно от събраните доказателства. Предвид извършеното плащане, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, в качеството му на делинквент.

Ищецът, в качеството му на застраховател по имуществена застраховка, изплатил застрахователно обезщетение на увреденото лице, може да предяви вземанията си по реда на чл. 213, ал. 1 от КЗ /отм./ към причинителя на вредите. Съгласно последната разпоредба застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Съдът, с оглед на събраните доказателства, приема, че вредите – предмет на обезвреда от застрахователя, са в причинна връзка с настъпилите вреди в резултат на ПТП. По отношение на размера на вредите, съдът приема, че те възлизат на 676,30 лв., видно от заключението на вещното лице по назначената експертиза, което съдът цени наред с останалите събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, съгласно чл. 213 от КЗ /отм./.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл.213 от КЗ /отм./ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на обезщетение на стойност 676,30 лв. Исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде уважена за сумата от 676,30 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 676,94 лв. следва да бъде отхвърлена като недоказана.

По отношение на направеното възражение за погасителна давност, съдът намира следното: От събраните по делото доказателства се установява, че увреждането е настъпило на 13.01.2016 г., поради което към момента на предявяване на исковата претенция – 21.05.2016 г. е изтекъл петгодишният срок, в който ищецът е могъл да предяви исковата си претенция. Ето защо възражението се явява основателно и претенцията следва да бъде отхвърлена като погасена по давност.

Съобразно с разпоредбата на чл. 119 от ЗЗД с погасяване на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. Ето защо съдът намира за погасени по давност и претенцията за законна лихва.

Относно искането на процесуалния представител на ищеца за присъждане на направените по делото разноски, съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК, същото се явява неоснователно, поради което разноски в полза на ищеца не следва да бъдат присъждани.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ЗАД „.....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ”Княз Ал. Дондуков” № 59, представлявано от изпълнителните директори, против М. К. И., с ЕГН *****, от с., за сумата над 676,30 лв. /шестстотин седемдесет и шест лева и тридесет стотинки/ до първоначално претендирания размер от 676,94 лв. /шестстотин седемдесет и шест лева и деветдесет и четири стотинки/, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № 0300/16/071/500012, като неоснователна, и за сумата от 676,30 лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.05.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, като погасена по давност.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____

